

Sygn. akt V KO 58/15

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 30 listopada 2015 r.,
w sprawie **Z. Ż.** oskarżonego z art. 200 § 1 k.k.
wniosku Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia
z dnia 18 sierpnia 2015 r., sygn. akt II K 325/15,
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu
w Wejherowie – Zamiejscowy IX Wydział Karny z siedzibą
w Pucku.**

UZASADNIENIE

Wniosek Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia o przekazanie sprawy oskarżonego **Z. Ż.** innemu sądowi równorzędnemu w oparciu o przesłankę wskazaną w przepisie art. 37 k.p.k. zasługiwał na uwzględnienie.

Z. Ż. został oskarżony o popełnienie przestępstwa z art. 200 § 1 k.k. Akt oskarżenia w tej sprawie wpłynął w dniu 31 marca 2015 r. do Sądu Rejonowego w Wejherowie - Zamiejscowy IX Wydział Karny z siedzibą w Pucku, następnie postanowieniem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 27 kwietnia 2015 r. akta tej sprawy zostały przekazane do Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z uwagi na fakt, że osoby podlegające wezwaniu na rozprawę (poza oskarżonym) zamieszkują na obszarze właściwości tego sądu.

Czynności procesowe zmierzające do rozpoznania tej sprawy podejmowane przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia nie doprowadziły do rozpoczęcia rozprawy wobec stanu zdrowia oskarżonego, który w nadesłanych do Sądu pismach wskazał, że jest osobą chorą i przebywa pod opieką specjalistycznych poradni w G.. Ponadto oskarżony podniósł, że obecny stan zdrowia uniemożliwia mu odbycie podróży do W. (k. 150-154, t. I). Na podstawie dokumentacji medycznej oraz przeprowadzonego badania uzyskano opinię biegłego, który potwierdził istnienie przesłanek przemawiających przeciwko odbywaniu przez oskarżonego podróży z miejsca pobytu do siedziby sądu, któremu wcześniej przekazano sprawę do rozpoznania. Biegły podniósł wprost, iż stwierdzone u oskarżonego schorzenia są tak obciążające dla jego zdrowia, że udział w rozprawie przed Sądem Rejonowym we Wrocławiu jest zdecydowanie przeciwwskazany z uwagi na mogące wystąpić nieprzewidziane powikłania zagrażające zdrowiu, a nawet jego życiu (k. 224-228, t. II).

Zważywszy zatem na to, iż zasadniczą przeszkodą do rozpoznania niniejszej sprawy były trudności z zapewnieniem obecności oskarżonego na rozprawie wynikające z jego stanu zdrowia, szczegółowo opisanego w opinii biegłego (k. 224, t. II), a jedynym sposobem usunięcia tej przeszkody jest przekazanie sprawy do sądu właściwego ze względu na jego miejsce zamieszkania, należało uznać, że spełniona jest przesłanka wymieniona w art. 37 k.p.k. Dobro wymiaru sprawiedliwości i autorytet jego organów przemawiają za tym, aby doszło do rozpoznania niniejszej sprawy i jej zakończenia w rozsądnym terminie.

Za uwzględnieniem wniosku Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia przemawia także obowiązek czuwania nad takim biegiem postępowania, które nie doznaje zatamowań możliwych do uniknięcia. Nie można bowiem nie dostrzec, że posłużenie się przez Sąd Okręgowy w Gdańsku uprawnieniem wynikającym z art. 36 k.p.k. było wysoce wątpliwe merytorycznie. W sprawie niniejszej występuje dosłownie trzech świadków, zaś decyzja Sądu Okręgowego zaowocowała już ośmiomiesięczną zwłoką w jej rozpoznaniu.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł, jak w części dyspozytywnej postanowienia.

